

Uutiset

Toimitti Harri Röpötti

Kalevalan 150-vuotisjuhlan kunniaksi Aku Anka -lehti julkaisi erikoisnumeron 8B/99, jossa Carl Barksin Roope-setä ja kääpiöintiaanit -tarinan intiaanit puhuvat nelipolvista trokeeta, Kalevala-mitassa. Kielen tarkisti Jyväskylän yliopiston perinteentutkimuksen professori Seppo Knuutila.

Sika-sarjakuvan luojaakin tunnettu Julia Vuori on saanut Grafia ry:n jakaman Rudolf Koivu -palkinnon kirjan *Nykyaikade suurin piirtein* -kuvituksesta. Sarjainfo onnittelee.

Pohjoismaisen sarjakuvan on tämän kevään kulttuuriteemana Pohjola-talossa Reykjavikissa. Pohjoismaiden kulttuuria vaalivassa Pohjola-talossa on esillä jo paljon kiertänyt Gare du Nord -näyttely, ja kevään aikana talossa käy vierailuvia pohjoismaisia luennoitsijoita ja sarjakuvapiirtäjiä kertomassa työskentelystään. Kati Rapia ja Karri Laitinen ovat jo käyneet esittelemässä suomalaisia pienkustantamista. Muita suomalaisia vieraita Pohjola-talossa ovat Tomi Riionheimo sekä Naisen kanssa sarjakuvan tekijät Rosse, Gylling ja Sillantaus.

Ranskalainen sarjakuva voi pitkistä aikoja todella hyvin. Vuonna 1998 ilmestyi ennätysmäärä uusia nimikkeitä, peräti 779 kappaletta. Myös sarjakuvalbumien myynti on kasvanut. Kasvua edelliseen vuoteen verrattuna oli 2,5 %, joka on hieman enemmän kuin kustannusalalla keskimäärin.

Yksittäiset sarjakuvakustantamot ovat kautta linjan menestyneet yli odotusten. Kärjessä oli Les Humanoïdes Associés, jonka liikevaihto oli vuonna 1998 37 miljoonaa frangia (n. 33 miljoonaa markkaa). Humanoïdes Associésin leivissä ovat mm. Enki Bilal, Frank Margerin ja Alejandro Jodorowsky.

Mainioista myyntiluvuista huolimatta suosikit ja todelliset voitontuotajat ovat harvassa ja vanhoja tuttuja. 42 albumia

Angoulêmen festivaali palkitsi vuoden parhaana albumina Dupuy & Berberian neljännen Monsieur Jeanin Vivons heureux sans en avoir l'air (Eläkämme onnellisina ilman, että siltä näyttää), joka kertoo humoristisesti nörtin parisilaiskirjailijan elämästä. Palkinto vauhditti albumin myyntiä niin, että sen painos loppui kesken festivaalilla.

Pääpalkintonsa festivaali-jury antoi Ranskassa asuvalle amerikkalaiselle underground-guru Robert Crumbille, mikä on jokseenkin tavatonta. Viimeksi Grand Prix meni ulkoeurooppalaiselle toisella festivaalilla vuonna 1975, jolloin amerikkalainen Will Eisner sai sen.

ylitti 50 000 kappaleen rajan, 16 sadantuhannen rajapyykin. Yhdessä Largo Winch -albumi myi kaikkiaan 332 000 kappaletta vuonna 1998, jo peräti 72. Lucky Luke -albumi 320 000 ja Enki Bilalin Hirviön uni 280 000 kappaletta.

Hieman yllättäen myös ranskalaisten sarjakuvalehtien kirjo on saanut lisäystä. Jo kuolleeksi luultu lajityyppi, lastensarjakuvalehti, yrittää uutta tuleamista Tabary-kustantamon julkaiseman Corinne & Jeannot -lehden muodossa.

Angoulêmen festivaalien alla alkoi ilmestyä myös uusi sarjakuvaa käsittelevä erikoislehti Bachi Bouzouk, joka lanseerattiin markkinoille peräti 52 000 kappaleen voimin. Ensimmäinen numero vaikutti lupaavalta: joukossa oli mm. tukku laadukkaita arvosteluja ja Joann Sfarin ja Lewis Trondheimin haastattelut.

Ranskalaisen sarjakuvan boomista huolimatta belgialainen Casterman aikoo irtisanoa lähiaikoina peräti 100 työntekijää kaikkiaan 700 hengen miesvahvuudestaan. Taustalla on kustantamon strategia tehdä itsestään liiketaloudellisesti kannattava. Samaan strategiaan kuuluivat mm. A Suivre -lehden lakauttaminen ja useiden taiteilijoiden ja kustannustoimittajien passittaminen kilometritehtaalle jo aikaisemmin.

Enki Bilalin Hirviön unesta on Ranskassa julkaistu cd-rom, jossa on mukana myös suomalaisen Värttinän Annukka Suuren neito -biisi. Rompulla on myös Bilalin kuvaama kahdeksanminuuttinen video. Hirviön uni oli Bilalin ensimmäinen albumi kuuteen vuoteen. Seuraavaa ei ehkä tarvitse odottaa yhtä kauan. Bilal tekee Hirviön unelle jatkoa, jonka hän

Niinpä ylimääräinen pää-Alph-art annettiin Asterixin piirtäjä Albert Uderzolle. Se oli nimetty suurellisesti "vuosituhannen Grand Prix'ksi". Uderzola siin kielletty ottamasta pystytään vastaan sillä perusteella, että hänen käsikirjoittajaveriaan René Goscinnyä ei koskaan ole palkittu festivaalilla.

Angoulêmen käsikirjoituspalkinto on kuitenkin nimetty Goscinnyn mukaan. Tänä vuonna sen sai T. Benacquista albumista L'Outremangeur, jonka on piirtänyt J. Ferrandez.

Vuoden parhaaksi käännoisalbumiksi valittiin englantilaisen Dave McKeanin suurtyö Cages.

toivoo valmistuvan jo kolmessa vuodessa.

Ranskalainen Glénat-kustantamo täyttää 50 vuotta. Jacques Glénat'n perustama yritys on noussut pienestä nyrkkipajasta keskisuureksi varteenotettavaksi yleiskustantamoksi. Sarjakuvankustantajana Glénat on Ranskan kolmanneksi suurin Dupuis'n ja Dargaudin jälkeen. Kustantamon suurin myyntivaltti on A. Toriyaman manga Dragon Ball.

Belgian sarjakuvakeskuksessa Brysselissä on tänä vuonna taas mielenkiintoisia näyttelyitä. Kesäkuun 13. päivään saakka esillä ovat Deribin intiaanit. Sveitsiläinen taiteilijan sarjat Yakari ja Buddy Longway tunnetaan meilläkin elokuvallisesta ilmaisustaan ja intiaanien realistisesta kuvauksesta. 15.6. - 19.9. museon valtaa manga. Näyttelyn on laatinut Goldorakin piirtäjä Go Nagai. Belgialaisilla on ilmeisen laaja käsitys sarjakuvasta, sillä 21.9. - 21.11. keskuksessa on Bonk-näyttely. Jacovitti-diggari Alvar Gullichsenin virityksillään on aika marginaalinen yhteys sarjakuvaan. Ennen vuosituhannen loppua 23.11. aukeaa vielä Jean Roban lastensarjakuvien retrospektiivi.

Deribin Yakari.

Tintin 70-vuotispölvän kunniaksi Ranskan kansalliskokous keskusteli helmikuun alussa siitä, oliko syntymään belgialainen sankari oikeistolainen vai vasemmistolainen. Selvytyä Tintin poliittisesta kannasta ei tietävästi syntynyt.

Ranskalainen l'Association-kustantamo aikoo juhlaa vuosituhannen vaihtumista ja 10-vuotista taivaltaan räväkästi. Suunnitteilla on peräti 2000-sivuinen sarjakuvalbumi, johon on tulossa sarjakuvia tutuilta ja tuntemattomilta taiteilijoilta ympäri maailmaa. Kustantamo on asettanut julkaistaville tarinoilla muutamia ehtoja: Tarinoiden on oltava 3-15 sivua pitkiä ja 1900-luvun pitää liittyä tarinoihin jollain tavalla. Kaikkien sarjakuvien on tarkoitus olla "mykkäsarjakuvia" eli niissä ei ole puhelukplia tai tekstiä. Ratkaisulla pyritään välttämään käännoisongelmia.

Assot kasaavat kokoon myös eräänlaista tietosanakirjaa maailman sarjakuvantekijöistä. Kirjan sivuilla esitellään aktiivisesti toimivia, elossa olevia sarjakuvantekijöitä.

Uusi Asterix-elokuva rikkoo Ranskassa ennätysjä. 280 miljoonan frangin (250 miljoonaa markkaa) budjetilla se on maan kallein elokuva kautta aikojen. Rahat eivät ole menneet aivan hukkaan, sillä Asterix on kerännyt myös eniten yleisöä kautta aikojen. Ensi-ilta oli 764 teatterissa ympäri maata ja jo ensimmäisenä päivänä se keräsi 150 000 katsojaa. Seuraavana päivänä Asterixin oli

nähty 450 000. Kriitikot ovat haukkuneet pystyyn Gerard Lauzierin ohjaaman elokuvan, jossa Gerard Depardieu esittää Obelixia. Ei ihme: 70-luvulla naskalinteräviä yhteiskunnallisia piikkejä sarjakuvissaan viljellyt Lauzier ei istu ohjajaksi laisinkaan ja näyttelijät tekevät leffasta kalkkunaa jo syntyessään.

Marcel Proustin kirjallisuusklassikkoon Kadonnutta aikaa etsimässä perustuvan sarjakuvan ensimmäinen albumi herätti Ranskassa suurta kohua viime vuonna. Libération-sanomalehti haukkui etenkin sarjakuvan tekijän, mainosjohtaja Stéphane Huet'n. Le Figaro puolestaan kutsui albumia Proustin murhaksi. Julkisuus teki myynnille kuitenkin hyvää. Ensimmäinen 12 000 kappaleen painos myytiin loppuun ja alpparia painettiin oitis 8000 lisää.

Fumetto-festivaalilla Sveitsin Luzernissa 16. - 25. 4. vieraillee muiden maailman tähtivieraiden joukossa suomalaisia: Jenni Rope ja Jussi Karjalainen Napalehdestä ja Kati Kovács. Myös Johanna Rojola on merkitty festarin ohjelmaan, mutta Roju itse sanoi osallistumisensa olevan epävarma vielä kuukautta aiemmin. Päävieras on arvostetusta Acme-lehdestään tuttu Chris Ware. Mukana ovat myös muun muassa Daniel Clowes Yhdysvalloista, Le Dernier Cri -ryhmä ja Edmond Baudoin Ranskasta, itä-Euroopan Stripburger-ryhmä ja Carol Swain Englannista.

Brittiläinen käsikirjoittajaguru Alan Moore on palannut Helvetistä-sarjan jälkeen Englannin menneisyyteen uudessa The League of Extraordinary Gentlemen -lehdessään, jota on tätä kirjoitettaessa ilmestynyt kaksi numeroa. Sarjan kustantaa America's Best Comics ja piirtäjänä on mm. Nemesiksestä ja Marshall Law'sta tuttu Kevin O'Neill. America's Best Comics aikoo julkaista jatkossa lisää tavaraa Mooreelta. Seuraava uusi julkaisu on huhtikuussa ilmestyvä Tom Strong -lehti.

Taattua pulp-estetiikkaa Alan Mooren ja Kevin O'Neilin malliin.

Angoulêmen rakennetaan yli 50-metrinen Tintti-raketti

Angoulêmen sarjakuvafestivaalin vuoden isoin uutinen oli jättimäinen rakennusprojekti. Ensi vuonna Kansallisen sarjakuvakeskuksen liepeille aletaan rakentaa Hergen Tintti-albumista (Pääääränä kuun ja Tintti kuun kamaralla) tuttua kuuraketta. Sillä suunnitellaan jopa kilpailijaa EuroDisneylandille. Tarkoitus on vetää pikkukaupunkiin 300 000 kävijää vuodessa.

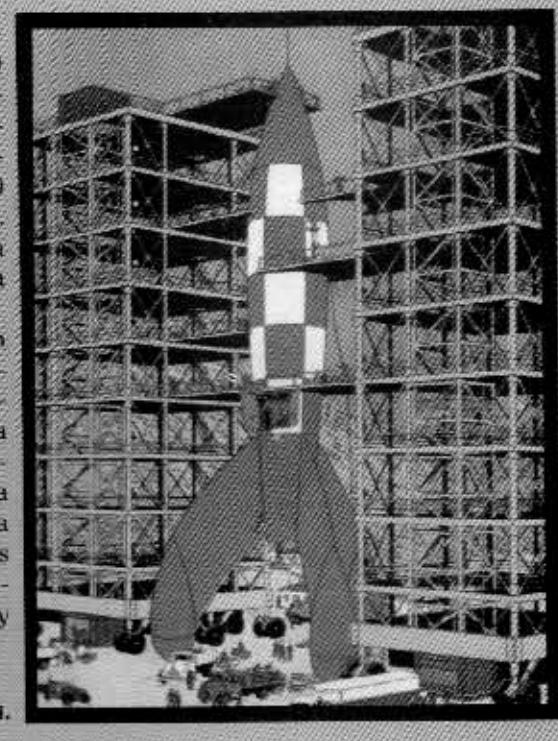
Raketista tulee yli 50 metriä korkea maamerkki. Sen "laukaisutelineeksi" nousee kymmenkerroksinen rakennus, josta voi kurkistella Hergen piirrosten ja muistinpainojen mukaan tarkasti tehtyä rakettin sisusta. Viercen rakennetaan viihdekeskus, johon tulee elokuvateattereita ja ravintoloita.

Raketin lasketaan maksavan 50 miljoonaa frangia (n. 45 miljoonaa mark-

kaa) ja koko kompleksin 150-200 miljoonaa frangia (135-180 miljoonaa markkaa). Tintti-tuotteiden ja -sarjakuvien tekijänoikeuksien haltijalle Hergesäätölle maksetaan 1 626 000 frangia ja 5% lipputulosta. Kaupunki maksaa budjetista 20%. Loput on tarkoitus saada yrityksiltä.

"Sarjakuvakeskus on turhan iso instituutio Angoulêmen kokoisessa kaupungissa. Festivaalien aikana on tungosta mutta loppuvuosi on hiljainen. Niinpä mikä tahansa tärppi, joka tuo naapuriin satoja tuhansia turisteja, on keskukselle paras mahdollinen uutinen", sarjakuvakeskuksen johtaja Thierry Groensteen iloitsee.

Alkuperäinen Tintin kuuraketti.

Redartekä milloin viimeinen Zap-lehden numero ilmestyi? Siis sen läpyskan, jonka Robert Crumb aloitti 60-luvulla undergroundin alkubämärissä ja jossa monet undergroundin suurimmat esiintyivät? Ai joskus vuosia sitten? Höpö höpö. Zap 14 ilmestyi viime syksynä. Isoimmista mukana olivat S. Clay Wilson ja Victor Moscoso, mutta muitakin vanhoja tattuuta vilahdelee sivuilla. Kustantaja oli underground-pulju Last Gasp.

Nuori Robert Crumb.

Amerikkalaisten pienkustantajien Small Press Expo -festivaalilla jaettiin viime syyskuussa toisen kerran George Herrimanin Krazy Katin mukaan nimettyjä Ignatz-palkintoja. Paras taiteilija oli Cerebusin tekijä Dave Sim, parhaaksi tarinaksi ja graafiseksi romaaniksi valittiin Daniel Clowesin Ghost World, parhaaksi sarjaksi Chris Ware'n ACME ja parhaaksi yksittäiseksi lehden numeroksi ACME 9.

Maurice Hornin toimittama The World Encyclopedia of Comics on ollut jo yli 20 vuotta sarjakuvatietokirjojen raamattu. Se on suunnilleen ainoa lähde, josta löytyy englanninkielellä tietoa myös muista kuin angloamerikkalaisista sarjakuvista. Nyt opuksesta on tullut uusi laitos. Uusia hakusanoja on paljon mutta ei riittävästi. Sarjakuvassa on tapahtunut niin paljon, ettei yksi kirja riitä kattamaan kaikkea, vaikka kuinka uudistettaisiin. Suomesta mukana ovat vain Puupää ja Muumit, jotka jo edellinen laitos tunsi. Japanin osuus näyttää kasvaneen eniten. Yllättävintä on, ettei Hornin uusi versio tiedä mitään Amerikassa tapahtuneesta riippumattoman sarjakuvan vallankumouksesta. Kirjasta ei löydy Peter

Baggea, Hernandezin veljeksi tai Daniel Clowesia, jotka ovat vallankumouksen menestyneimmät aivot.

Ruotsalaisen, Berliiniin muuttaneen Max Anderssonin Amerikan valloitus on edennyt pienen askelleen verran. Ensimmäinen numero hänen omaa Death & Candy -lehteen on ilmestynyt Fantagraphicsilta.

Englannissa sarjakuvalla ei ole mennyt aikoihin hyvin. Knockabout-kustantamon ainoa viime vuoden uutuuksena on uuden piirtäjän Sherry Tolpittin The Cartoon Kama Sutra, jonka tyyli muistuttaa kovasti Hunt Emersonin jälkeä. Les Cartoonists Dangereux -ryhmä turvaa edelleen siihen, että se julkaisee albumit sekä englanniksi että ranskaksi. Kolme uutuutta ovat Roger Langridgen Red the Clown, Faz Choudhury'n Alice Family ja Jonathan Edwardsin Aunt Connie and the Plaque of Beards. Kaikkiaan ryhmään kuuluu kymmenen jäsentä, jotka ovat jo työskennelleet sarjakuvissa ammattilaisina pitkään, mutta lähinnä englantilaisessa valtavirossa.

Yhdysvalloissa on julkaistu uudelleen pieni pala sarjakuvan tuntematonta historiaa. Vuonna 1931 Henry Yoshitaka Kiyama julkaisi San Franciscossa albumin Four Immigrants Manga. Kiyama oli muuttanut Japanista San Franciscoon opiskelemaan taidetta. Albumi kertoi hänen itsensä ja kolmen ystävänsä kokemuksistaan siirtolaisina vuosina 1904-24. Se on siis tiettävästi maailman ensimmäinen dokumentti- ja omaelämäkertasarjakuva. Japanilaisen sarjakuvan asiantuntija Frederick L. Schodt löysi albumin 80-luvun alussa ja on toimittanut siitä uuden laitoksen englanniksi käännettynä ja asiantuntevilla artikkeleilla varustettuna. Kalifornialainen Stone Bridge Press kustansi albumin viime vuonna.

Yhdysvaltain ankkamarkkinoilla kuuluu kummia. Marraskuussa Comics Journal ehti jo uutisoida, että Disney-julkaisujen veteraani Gladstone oli päättänyt irtisanoa sopimuksensa Disneyn kanssa, koska viihdejätin sopimuschdot olivat kerta kerralta vain koventuneet. Gladstonen oli tarkoitus siirtää lisensiointi uudelle yhtiölle, jossa samat ihmiset jatkaisivat Uncle Scroogen ja Walt Disney's Comics'in julkaisemista. Tällä haavaa Disney ei kuitenkaan ole myöntänyt lisenssiä lehtien jatkamiseen mil-

lekään yhtiölle. Gladstone ehti saada päätökseen Carl Barksin koko Disney-tuotannon julkaisemisen värillisinä albumeina. Uncle Scroogen viimeiseksi numeroksi jäi 318, jossa julkaistiin Don Rosan "Cutty Sarkin cowboykapteeni".

Teinimutanttienjakipikonnilla rikastunut Peter Laird on jakanut rahojaan nuorille yhdysvaltalaisille sarjakuvataiteilijoille vuodesta 1992 alkaen. Nyt stipendijä voivat hakea myös kanadalaiset.

New Yorkin teatterimaailman huipulla Broadwaylla on saanut uustulkinnan Tenavat-tuotanto You're a Good Man, Charlie Brown. Sarjakuvan tekijä Charles Schulz oli yllättyneet tulkinnasta, sillä hahmot edustavat eri etnisiä ryhmiä. Esimerkiksi turvarieppua laahaa aasialainen Eppu ja pianoa soittaa musta Amadeus. Schulz ei kuitenkaan tunnustanut rasistiksi, vaan on vain huolissaan ylipäänsä siitä, että hänen omistamiansa hahmoja muutellaan.

Kippari Kalle meni viimeinkin - 70 vuoden seurustelun jälkeen - naimisiin Olgan kanssa. King Features Syndicate julkaisi helmikuussa Olgan ja Kippari Kallen häistä kertovan erikoisalbumin. Ensimmäisen kerran Olga (Olive Oyl) nähtiin Elzie Segarin Thimble Theater -sarjassa vuonna 1919. Pinaatista voimansa saava Kalle (Popeye the Sailor Man) tuli kuvioihin mukaan vuonna 1929 ja saavutti lukijoiden suuren suosion. Lopullisesti Kippari Kallen nimen populaarikulttuurin kuvastossa vakiinnuttivat Max Fleischerin vuodesta 1932 lähtien Paramount-studioille tekemät Kippari Kalle -animaatiot, joita pyöritetään televisioissa ja lastentapahtumissa vielä tänäkin päivänä.

Marvel-yhtiö ja Sony elokuvastudio ovat päässeet viimeinkin sopuun vuodesta 1993 lähtien kiehuneesta oikeustaistelusta Hämähäkkimies-aiheisten piirrossarjojen, elokuvien ja oheistuotteiden tuotantooikeuksista. Sovun johdosta myös Hämähäkkimies-elokuva ottanee isoja askelia eteenpäin. Sony omistaa oikeudet James Cameronin (Titanic, Terminator I&II) käsikirjoitukseen, jonka hän teki vuonna 1991 suunnitelluissa elokuvan ohjaamisesta. Sittemmin Cameron on vetäytynyt projektista.

Kuolleita

Batmanin keksijä ja alkuperäinen piirtäjä Bob Kane kuoli viime marraskuun 3. päivänä Los Angelesissa. Kane oli syntynyt New Yorkissa 24.10.1916. Batman puolestaan syntyi vuonna 1939. Kane aloitti piirtäjän uransa Eisner/Iger-studiolla, joka edelsi Will Eisnerin Spirit-aikoja. Ennen Batmania hän työskenteli myös Fleischerin veljesten Betty Boop -animaatiosarjassa. Myös muiden kuin Kanen on väitetty osallistuneen Batmanin hahmon kehittelyyn alkuaikoina.

Bob Kanen Batman.

Barbarella-sarjakuvan luoja Jean-Claude Forest kuoli 68 vuoden iässä 30.12.1998. Ensimmäisen kerran ranskalaisessa V-lehdessä 1962 ilmestynyt Barbarella oli yksi askel ranskalaisen sarjakuvan matkalla kohti aikuisuutta. Roger Vadim ohjasi melkoisen kulttuurisuosion keränneen sarjakuvan pohjalta vuonna 1968 camp-henkisen elokuvan, jossa pääosaa näytteli nuori ja hehkeä Jane Fonda (Anita Pallenbergistä puhumattakaan! Pt.). Kanadalainen animaatiostudio Nelvana suunnittelee parhaillaan Barbarella-tv-sarjaa.

Mustanaamion ja Taika-Jimin isä Lee Falk kuoli 13.3.1999. Vuonna 1905 St. Louisissa (oletettavasti, eri tietolähteet antavat synnyinvuodesta ja -paikasta ristiriitaisia tietoja) syntynyt Falk loi Tai-

ka-Jimin (Mandrake The Magician) piirtäjä Phil Davisin kanssa vuonna 1934. Sarjan menestys innoitti Falkia luomaan kaksi vuotta myöhemmin Bengalin viidakoissa seikkailevan salaperäisen naamioniehen, Mustanaamion (The Phantom). Falk kirjoitti aivan kuolemaansa asti Mustanaamion ja Taika-Jimin sanomalehtiseikkailuja.

Tintin kiinalaisen kaverin Tsangin esikuva, Hergén ystävä Tsang-Tsong Jen on kuollut viime syksynä Pariisissa 93 vuoden iässä. Tsang tutustui Hergén 30-luvun alussa ja vaikutti suuresti siihen, että Tintin maailma muuttui kolonialistisesta humanistisemmaksi albumissa Sininen lootus (1934). Shanghaissa syntynyt Tsang työskenteli Kiinan elokuva-teollisuudessa ennen kuin hän muutti Belgiaan opiskelemaan kuvanveistoa. Hän palasi Kiinaan vuosiksi 1966-76. Kulttuurivallankumouksen aikaan Tsang joutui ensin työskentelemään kadunlakaisijana, mutta johti myöhemmin Shanghaiin taideakatemiaa. Vuonna 1981 Ranskan kulttuuriministeri Jack Lang kutsui Tsangin maahansa. Vuonna 1988 häneltä tilattiin presidentti Francois Mitterrandin rintakuva tämän uudelleenvalinnan kunniaksi.

Animaatiouutisia

Tampereen lyhytelokuvajuhlilla kilpailivat ja voittivat jälleen myös animaatiot. Kotimaisen kilpailun alle 30 minuuttisten sarjan jaetun pääpalkinnon sai Katariina Lillqvistin uusi nukke-elokuva Ksenia Pietarilainen. Lillqvist on yksi parhaita suomalaisia elokuvantekijöitä, joka on jo aiemmin kerännyt palkintoja maailmalla. Oli siis jo korkea aika, että hän sai kunnion tunnustuksen myös

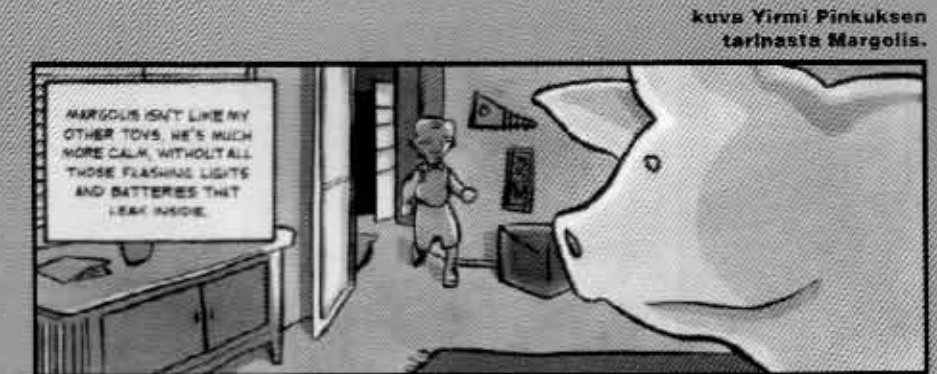
kotimaassa. Tomi Riionheimon ja Hannu Lajusen Rieku ja Raiku -Rakkauden kolme väriä sai tuomariston erikoispalkinnon ja Milja Ahoen Kaksonen kunniamaininnan. Myös Risto Jarvan palkinto meni puoliksi animaatiolle, Kaisa Penttilän leffalle Liemessä. Kansainvälisessä kilpailussa parhaana animaationa palkittiin Pjotr Sapeginin norjalainen Huset på kampen (Rottaromansi). Kunniamaininnat saivat englantilaiset Liana Dogninin One Eye ja Mike Boothin Little Dark Poet. Sarjainfo onnittelee.

Milla Mollasen animaatiofilmi Wanted valittiin ensimmäisenä suomalaisena animaationa tammikuussa pidetyn Imagina-festivaalin kilpailusarjaan. Imagina-festivaali on erittäin arvostettu audiovisuaalisen ja elektronisen taiteen ja teknologian tapahtuma. Wanted osallistuu myös Göteborgin kansainvälisen filmifestivaalin kilpailusarjaan myöhemmin tänä vuonna.

Disneyn Kiinaan sijoittuva Mulan-elokuva pääsee myös Kiinan markkinoille. Aluksi sen ensi-ilta on Pekingissä ja vasta sen jälkeen Kiinan viranomaiset harkitsevat sen päästämistä myös saatanan maahan kaupunkiin. Kiinaan päästetään toistaiseksi vain kymmenen amerikkalaista elokuvaa vuosittain. Sikkalainen hallitus on huolissaan amerikkalaisen populaarikulttuurin kasvavasta suosiosta. Sitä vastaan on laadittu niin sanottu 555-suunnitelma, jonka tarkoituksena on tuottaa muun muassa 15 sarjakuva-albumia. Shanghaiin animaatiostudiota on patisteltu tuottamaan piirrettyjä kiinalaisille lapsille.

Elokuvaohjaaja Akira Kurosawan poika, Hiyo Kurosawa, aikoo tehdä isänsä Seitsemän samuraita -mestarteoksesta uusintaversio - 3D-animeina! Sarjainfo jää jännityksellä odottamaan, mitä tuleman pitää.

Israelilaisten Actus Tragicus -ryhmä vetää sinä mielessä henkeä, että se julkaisi Angoulême'ssa vain yhden albumin. Antologiassa ovat mukana kaikki viisi ryhmän jäsentä - Yirmi Pankus, Mira Friedman, Izik Renneri, Ritu Modan ja Batit Kolton. Jotag-albumin kaikki viisi tarinaa perustuvat Etgar Keretin novelleihin. Jälki on jälleen neiväristä ja oikein komeaa. Ryhmä on esittänyt viime vuonna myös kiertävällä näyttelyllä.

kuva Yirmi Pankuksen tarinasta Margolis.